

bejder 9 Timer eller derover, 9½ à 10 Timer — den Arbejdstid har de jo nu. Derfor kan jeg ikke se, at der er nogen anden rimelig Udgang af den Sag end den, som her foreligger for Folketinget, at man foreslaar en Arbejdstid paa 9 Timer baade for Hærens og for Søværnets Arbejdere. Der ved faar Søværnets Arbejdere 1/8 mere i Løn og Pension, end de hidtil har haft, og det forekommer mig, at det er ikke at handle ilde mod de Mennesker, der arbejder under Marinen, at man tilbyder dem bedre Villkaar. Men hvad er det, der er i Vejen? Det er det socialistiske Princip. Man vil have, at vi her skal godkende den 8 Timers Arbejdsdag. De Herrer vil i Virkeligheden ved Mindretallets Forslag opnaa, at Folketinget skal godkende 8 Timers Arbejdsdagen som Normalarbejdsdag for dem, som arbejder under Marinen. Dersom man gør det, vil det faa vidtrækkende Konsekvenser. Her i Danmark har man ikke godkendt 8 Timers Arbejdsdagen som Normalarbejdsdag, og det har man heller ikke i vore Nabolande. Jeg har i Formiddags anført, hvor lang Arbejdstiden er i vore 3 Nabolande: Sverige, Norge og Tyskland paa lignende Værksteder som dem, der her er Tale om. Det viser sig, at de der har en længere Arbejdstid, end vore Arbejdere vil faa, naar det her foreliggende Forslag vedtages.

De Herrer har truet mig med en stærkt voksende Misfornøjelse fra Arbejdernes Side, dog ingen har brugt stærkere Ord end det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen). Jeg vil trøste det ærede Medlem med, at det gaar ikke saa hedt til, som Præsten prædiker. Det ærede Medlem skal faa at se, at naar dette Forslag er vedtaget, vil Forholdene paa Orlogsværftet gaa deres jævne og rolige Gang. Det er mit Indtryk, og det vil sikkert vise sig at være rigtigt. Det ærede Medlem har i Aften bebrejdet mig, at jeg ikke har villet indrømme Arbejderne i Hæren og Flaaden Organisationsret. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Organisationsret har hverken Officerer eller Underofficerer eller menige i Hær eller Flaade. For dem gælder den Regel, som Lovgivningsmagten har normeret i de vedtagne Love for Hær og Flaade, anden Organisation findes ikke der, og anden Organisation vil jeg ikke gaa med til at indføre.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) ankede over, at ikke alle Bilagene, der er nævnte i de Skrivelser, jeg har forelagt Tinget, er trykte i Udvalgsbetænkningen; derfor kunde det

ærede Medlem ikke se, hvorledes Forholdet egentlig var. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at han kunde sikkert have søgt Finansudvalgets Formand og af ham faaet disse Bilag til Laan, naar det ærede Medlem ønskede Oplysninger, som han ikke kunde se af den afgivne Betænkning.

Det ærede Medlem spurgte, hvilke Virksomheder jeg har holdt mig til ved Sammenstillingen af Lønningerne i Søværnet; navnlig paa Orlogsværftet, med Lønningerne i andre Virksomheder. Jeg henviser det ærede Medlem til at læse den første Kommissionsbetænkning. Deraf vil han se de Sammenstillinger, der er foretagne mellem Søværnets Arbejders Lønninger og Lønningerne ved Statsbanerne og en hel Del private Virksomheder. Her ligger det jo meget nær for mig at anstille en Sammenligning mellem Arbejdstiden paa Orlogsværftet og paa de nærliggende Burmeister & Wains Fabrikker. Paa Burmeister & Wains Fabrik paa Christianshavn har man en gennemsnitlig Arbejdsdag af 9 Timer og 16 Minutter. Og naar det ærede Medlem, som talte først i Aften, det ærede Medlem fra Valby (Hyller), skildrede de mange Ulykker, der kunde afstedkommes ved, at man kun havde en halv Times Middagspause paa Orlogsværftet, vil jeg dog gøre ham opmærksom paa, at paa Burmeister & Wains Fabrikker har de hele Aaret en Frokosttid af 1/2 Time og en Middagstid af 1/2 Time, og jeg har ikke hørt noget om, at der er afstedkommet Sygdomme eller Ulykkestilfælde hverken for Malerne (Martin Olsen: Jo netop mange.) Nej, deri tager det ærede Medlem fejl, ikke udover hvad der er sket paa andre Fabrikker. Men naar man spørger, hvilke Virksomheder jeg har sammenstillet Orlogsværftet med, vil jeg svare, at det jo er meget nærliggende for Forsvarsministeren — i dette Tilfælde Marineministeren — at sammenligne vore Forhold med Hensyn til Arbejdstid, Frokosttid og Middagstid med Forholdene paa det nærliggende private Værft, og da gør jeg gældende, at med de Lønninger, som nu her fremsættes Forslag om, og hvorefter der indføres 9 Timers Arbejdstid baade for Hærens og Marinens Arbejdere, vil Marinens Arbejdere være langt gunstigere stillede end Arbejderne paa Burmeister & Wains Fabrikker og Arbejderne paa de andre private Virksomheder, som findes heri Landet.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) kunde ikke lide, at man ogsaa tog Pensionen med i Betragtning, navnlig ikke, at man vilde